

SOKOLSKÝ VĚSTNÍK

TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA "SOKOL" V SYDNEY

Číslo: 5.

Ročník: V.

Květen 1961.

VEPŘOVÉ HODY.

Jsou již za námi. V naši sokolské jednotě však budeme ještě dlouho vzpomínat na onen slunný australský podzimní den, který jsme od časného rána do pozdních hodin večerních prožili, spolu s více než 350 hosty na rozlehlé farmě bratra Sergějeva, nedaleko Liverpoolu.

Nálada byla skutečně sváteční a veliké stanové prostranství farmy, kterému dominoval velký vojenský stan vybavený lavicemi a stoly, se rychle zaplnovalo nepřetržitým proudem aut přijíždějících hostů. Vytvářely se skupiny a skupinky. Viděli jsme mnohou neznámou

tvář, kterou jsme ještě nikdy na našich podnicích neviděli. Hrál se volejbal i nohejbal. Jiní využívali pilně terče s šípkami, zatím co děti jezdily na koníčku. A zaobalíme-li toto vše do lahodných zvuků naší krásné české hudby, vybaví se vám jasný obraz naší české, moravské nebo chcete-li slovenské dědiny v posvátném hávu.

V pozadí celého tohoto podniku stál předseda zábavního výboru o kterém se dočtete více na jiném místě tohoto Věstníku, s poměrně malou hrstkou spolupracovníků. On byl také otcem myšlenky a hybnou pákou všeho dění a uspořádání. Byl to také on, který pozval televizní společnost na naše hody a tak upozornil širokou krajaňskou společnost na neutuchající sokolskou činnost sydneyjské sokolské jednoty.

Vepřové hody byly sice pořádány pro naše maminky k svátku matek, měly však splnit ještě další důležitý účel a to upozornit naši krajaňskou veřejnost na naši sokolskou činnost, přivést ji dohromady a zainteresovat ji pro naši sokolskou věc. Tohoto účelu bylo plně dosaženo. Během dne se bez vyzvání přihlásilo několik osob za členy Sokola a celá řada jiných projevila nám jejich plné uspokojení s uspořádáním tohoto podniku a přislíbily nám jejich další přízen. Pochopitelně, že jsme chtěli na tomto podniku také vidět. A přes to, že jsme měli velmi nízké ceny, staly se vepřové hody výnosným finančním přírůstkem. Mezitím co se hosté dobře bavili, naše sestry a bratři byli po celý den pilně zaměstnáni s přípravou a vydáváním jídel a občerstvení. Jim a mnoha jiným, kteří přispěli ke zdaru tohoto podniku, náleží dík celé jednoty.

J. Křepela.

Tělocvičná jednota Sokol Sydney

pořádá v sobotu

24. 6. 1961

v malém sále Maccabean Hall, Darlinghurst Rd. King's X

SOKOLSKÝ ČLENSKÝ VEČER!!!

pro členstvo a jimi
uvedené hosty

Začátek: 7.30

Vstupné: 12/-

Hudba: Br. Vymyslický.

Přijďte se pobavit a přiveďte
s sebou Vaše přátele

Srdečně zve: Výbor.

Dr. Mir. Tyrš.

N Á Š Ů K O L , S M Ě R A C Í L .

(pokračování)

To všechno na důkaz, že žádná ani ta nejskvělejší minulost, nýbrž jen zdravá a činná přítomnost zaručuje národům budoucnost, že národové zpátky jdou, když nejdu dále, že z nitra odumírají, a že povšechný průběh událostí jen odkládá co beztoho již zvetešilo, co nemá ceny v životě povšechném. Neboť tento život povšechný leží přírodě právem na srdci, podobně jak v každém zdravém ústrojí celek víc, nežli části a jednotlivci platí a váží; a onen "boj o bytí a trvání", který je v ní naskrze zákonem svrchovaným, neznamena nic jiného, než že části musí zahynout, když celku se přičiní aneb jej nebezpečím ohrožuje, aby toliko zbylo a tím volněji se vyvinouti mohlo, co plného života je schopno a hodno, aby v celku zůstalo a potrvávalo. -

My ovšem zde jen k lidstvu přihlížíme. Ať odklizení ono tady již zvolna nebo násilně se děje, tolik i tu je jisto, že pokud přírodě našich pojmů propůjčiti sluší, t é ž k a ž d ý n á r o d z a h y n u l j e n v l a s t n í v i n o u s v o j í , a taktéž že na bojištích se nerozhoduje osud národův, že je již rozhodnutý před bojem. Ni jeden národ, co jich na světě bylo, četný nebo nečetný, nezahynul ve své jarosti a hodnotě, každý sklesl sešlý, netečný a povrhlý. Zde jako všude vykonává příroda dlouho shovívavá na konec soud přísný avšak též spravedlivý a pro celek blahodějný, odstraňuje z lidstva členy zdravému rozvoji a pokroku nadále nepřístupné a tudíž zbytečné a škodlivé. Toť je zároveň to jediné pravé, nezvratné a veliké naučení, jež veškeré dějiny nám poskytují. Neboť jinak nic v nich pouze se neopakuje, nic pevně nestojí. "Co věky hodlaly, zvrtné doba" a staleté odolání proti návalům a nátlakům všelikým nezaručuje nikomu trvání i na dále, zvláště v době ne, kde dnové víc, než druhdy léta váží.

Co z toho pro nás plyne? Dvojí věc a pravdy dvě! Jedna přísná a druhá k naší útěše.

Plyne z toho především pravda, že národové čím menší jsou, tím větší činnost vyvinouti musí, aby i při skrovnějším počtu svém platnými a závažnými členy lidstva byli a zůstali, a že ve všem o zdravý vývoj a postup svůj tím více dbáti musí. Neboť zde snáze a rychleji stanutí a zkáza všemu tělesu se zdělí, kdežto při národech velkých to dlouho trvat může, než neduh celou hmotu pronikne a zdravý život její překoná. To nám ovšem ukládá čilost a bdělost zvýšenou. Však kdož by nechtěl činit se a bdít? Vždyť i ta jistota nám z toho kyne, ta druhá pravda z toho sleduje, že žádná moc zevní, žádná síla hmotná a surová o sobě nezničí národy, že život národů, pokud na výsluní pravdy, dobra a pokroku obecného se vyvinuje, je v srovnání tomto nezranitelný jako paprsek sluneční, a že jej nepřemohou a nezahubí ni žádná moc temnosti, lež neb násilí proti němu vyslané.

Přicházíme k závěru. Jsou-li to základní pravdy pro veškerý národ náš platné, tož nutno, že z nich i pro nás co jednoho a nikoli posledního z činitelů v životě národním jisté důsledky vyplývati musí.

BRATŘI, DOROST, ŽÁCI.

Dlouho jsem váhal, nežli jsem se rozhodl napsat do Věstníku to co si myslím. Vážnost situace v tělocvičně mne přesvědčila o nezbytnosti tohoto článku, bratři. Nevím co si o tom mám myslet. Jedině co vím a o čem jsem přesvědčen je, že cvičebna zeje prázdnotou. Když jsem převzal radosti a strasti náčelnické byl jsem plný optimismu. A když jsem viděl krásnou návštěvu cvičebních hodin prvních měsíců (ve cvičebně v Moor Parku) měl jsem pochopitelně radost. Nějak jsem se domníval, že tomu tak bude vždycky. Jaké však je moje zklamání BRATŘI, když vidím jak vaše docházka hodinu k hodině klesá a již několikrát velím poloprázdné tělocvičně. Co mne nejvíce překvapuje je okolnost, že výbor jednoty zakoupil hrazdu a koně s madly a že tělocvična je i jinak lépe vybavena nežli tomu bylo dříve, a přesto návštěvy cvičebních hodin slábnou. Je to tak těžké přijít jednou za týden do cvičení? Zapoměli jste na vaše sokolské povinnosti? Jsou to snad chladné zimní měsíce, které vás odradí? Pochybují. Vždyť doma byly daleko větší zimy, návštěvy neklesaly a při tom jsme chodili do cvičení dvakrát týdně. Ne bratři a dorostenci zima by vám nevadila, neboť cvičení nás zahřeje. Je to vaše pohodlnost a trestuhodný nezájem, který vás přiková domů. Nezapomínejte, že máte jisté povinnosti, které nás všechny zavazují, zejména zde v cizině. Jste nositelé sokolské myšlenky, která v druhé polovině minulého století vzplála jako hořící pochodň a ovlivnila veřejný i historický rozvoj našeho národa až po dnešní dobu. Nezapomínejte a zůstaňte nadále hrdými nositeli sokolské, t.j. Tyršovi myšlenky.

Nazdar!

Jaroslav Janza,
náčelník.

---oooOooo---

S E S T R Y .

Pročítala jsem SOKOLSKÝ VĚSTNÍK z roku 1957 až 1959 a bylo mi smutno při srovnání tohoto údobí s dobou přítomnou. Co se v těch letech v Sokole udělalo. a dnes - nic. Jistě každá z vás si vzpomíná na čtyři sokolské akademie, na nezapomenutelné předání našeho sokolského praporu, Waratah a jiné různé sokolské podniky a oslavy. Jen si vzpomenete jak jsme byly hrdy na to když americké sokolské ústředí o nás psalo v jejich novinách, že jsme první největší jednota za hranicemi - a dávalo nás jiným sokolským jednotám za vzor. Jak nás to hřálo. A dnes když vidím naši tělocvičnu poloprázdnou - ptám se. Kde je to nadšení, láska a pochopení pro sokolskou věc? Můžete mi na to odpovědět? Nemí přece nožné, abychom na všechno zapomněly a všeho nechaly bez jakékoliv výčitky svědomí a nejmenší snahy o nápravu. Máme-li něco rády a já věřím, že vy sestry máte náš Sokol rády - pak vás nemůže nic na světě odradit abyste nevěnovaly alespoň jeden večer v týdnu SOKOLU. Věřte mi milé sestry, že záleží jen a jen na VÁS abyste svou dobrou vůlí cvičebnu naplnily a pokrčovaly v díle, které jsme s takovým ohromným nadšením v roce 1957 znovuzapočaly.

Nazdar!

J. Křepelová,
náčelnice.

CO MUSÍME VĚDĚT. (pokračování)

Rozhodnutí měl přinést V. v a l n ý s j e z d ČOS svolaný do Prahy na dny 27. - 28. listopadu 1910. Sjezd se konal za účasti 750 vyslanců a za veliké a napjaté pozornosti nejen veškerého Sokolstva, ale i celé veřejnosti, jejíž zájem byl vzbuzen právě č a s o v o u o t á z k o u ž e n s k o u. Srazily se tu v podstatě dva názory, z nichž jeden se domáhal úplné rovnoprávnosti žen s muži ve veřejném životě a tedy i v Sokole, druhý, přihlížející též k sokolské praxi, souhlasil sice s tím, aby ženy po stránce tělocvičné se samy vedly a řešily svoje tělocvičné - odborné otázky, nechtěl však připustiti, aby spolurozhodovaly i o ostatních otázkách sokolského života. Tato otázka ženská nakonec nebyla sjezdem vyřešena, zakryla před zraky účastníků a současníků ostatní dání sjezdové, v němž však došlo k neočekávanému a důležitému řešení pro další vývoj Sokolstva a pro celý náš národní život daleko význačnějšímu a složitějšímu, než jaká byla otázka vnitřní organizace tělocviku žen. Při rozpravě o Sokolstvu a klerikálních organizacích došlo totiž k zásadnímu rozhodnutí, že členem Sokola nemá býti napříště nejen žádný příslušník dělnických tělocvičných jednot a orelských jednot, ale vůbec nikdo, kdo klerikálním snahám vědomě slouží. Tím byly tedy sokolské jednoty rázem uzavřeny všem příslušníkům české strany lidové, jejíž program bylo nutno považovati za klerikální. Jakkoliv Dr. Scheiner již dávno před tím nesporně osvědčil svoje rozhodně pokrokové smýšlení nejen dříve vzpomenutým projevem na sjezdu Volné myšlenky, ale i tím, že se oficiálně rozešel s církví a zůstal bez vyznání, a konečně i tím, že byl jedním ze spoluzakladatelů spolku "Krematorium", který šířil myšlenku pohřbu žehem, přece jen a snad sám jediný postřehl, že se tím usnesením program sokolský užijí a Sokolstvo se zbavuje těch, kteří by jeho výchovy a vlivu nejvíce potřebovali, a proto se proti tomuto usnesení rozhodně stavěl. Marně však! Usnesení bylo přijato velkou většinou a Dr. Scheiner odpověděl na ně článkem uveřejněným po Novém roce 1911 v časopise "SOKOL" a ve "Věstníku sokolském" pod názvem "Mé credo sokolské". Ačkoliv jde tedy o článek vyvolaný dobou, přece můžeme říci, že se tato práce Scheinerova staví důstojně po bok Tyršovu článku "Náš úkol, směr a cíl" a je jedním z nejlepších projevů o sokolské myšlence vůbec. Žel málo známým a snad i nedoceněným ve své době a snad i v dobách pozdějších. Vedle těchto dvou základních otázek, totiž otázky ženské a vztahu politického klerikalismu, řešil ovšem sjezd ještě řadu otázek dalších, jako výchovu dorostu, sokolský tisk a j.v., změnil stanovy ČOS, odstranil volbu předsednictva ČOS v jednotách a pod. Ale to již nebylo tak významné.

Lonská porážka sokolského závodního družstva v Lucemburku těžce doléhala na cvičence i na vedoucí a nedalo proto mnoho práce přimět ČOS k účasti na z á v o d u o p u t o v n í s t ř í b r n ý š t í t, konaném v Londýně anglickou tělocvičnou společností, který dostal mezinárodní ráz účastí francouzského družstva a očekávanou, i když později nesplněnou účastí družstva belgického.

Kdy byly tyto závody konány a jak dopadly dozvíte se v příštím Věstníku.

Upravil: J. Křepela.

ZE SOKOLA SYDNEY.

+ SOKOLSKÝ ČLENSKÝ VEČER.

Naše sokolská jednota pořádá v sobotu dne 24. června tohoto roku taneční zábavu pro členy Sokola a jimi uvedené hosty. Bude se odbyvati v malém sále MACCABEAN HALL, Darlinghurst Rd., King's Cross. Vstupné 12/- . Hudba br. Vymyslického. Účelem tohoto členského večera je přivésti naše sestry a bratry a jejich přátelé do jednoho houfu, vytvořit upřímné sokolské ovzduší a utužit bratrská a sesterská pouta v příjemné zábavě. Sestry a bratři přijďte! Srdečně zve - Výbor.

+ Skládání sokolského slibu.

V pátek dne 7. července t.r. složí nově přistoupiční členové, kteří splnili čekatelskou dobu, sokolský členský slib. Slavnostnímu aktu skládání slibu bude předcházeti vzorná cvičební hodina. Začátek bude těsně po sedmé hodině večer v tělocvičně v Girl's High School, Fort St., v blízkosti Harbour Bridge proti observatoři. Bratr jednatel vyrozumí všechny členy, kteří budou sokolský slib skládati, zvláštním dopisem. Br. náčelník a ses. náčelnice vyzývají všechno cvičící i necvičící členstvo, aby se dostavilo v plném počtu do cvičebny a pomohlo tak svou početnou návštěvou vytvořit slavnostní atmosféru, kterou si tato významná událost v životě jednoty a nových členů Sokola, zasluhuje.

+ TĚLOCVIČNÉ NÁŘADÍ.

Členstvo, které at již z jakýchkoliv důvodů opomíjí páteční cvičení, upozorňujeme, že naše tělocvična je vybavena tělocvičným nářadím jako tomu až dosud nikdy nebylo. Až do konce minulého roku měli jsme ve Fort St., k dispozici jen dva metací koně, švédské řebře a žíněnký. Od 1. ledna t.r. nám přibily kruhy, šplh a řebříky a výbor zakoupil do datečně hrazdu a koně s madly. Bude-li nám přáteli štěstí - snad i bradla

budeme mít. Naše sokolská jednota je ochotna je zakoupiti. Nejdříve však musí mít povolení příslušných úředních míst se kterými náš jednatel br. L. Prokop již delší dobu pilně vyjednává. Není to ovšem tak jednoduché, neboť bradla musí být skládací, aby v poměrně malé místnosti pro nářadí nezabírala mnoho místa. A to bude dalším problémem, který bude muset vyřešit náš výrobce nářadí. Jak vidíte výbor jednoty nezhálí a snaží se se všech sil vyřešiti a splniti potřeby cvičícího členstva bez kterého naše sokolská jednota bude jen pouhým pojmem. A co z toho vyplývá? Nutnost a nezbytnost vlastní sokolovny. O tom se však dočtete v příštím sloupci.

+ S O K O L O V N A !

Čím dále tím více se ukazuje naléhavá potřeba vlastní SOKOLOVNY!!!! Naše členstvo potřebuje pevný bod v tomto velkoměstském labyrintu, kde by se mohlo scházet častěji než dosud. Potřebuje pocit vlastnictví - místo naplněné sokolskou tradicí a zasvěcené tělocvičnému ruchu právě tak jako podnikům kulturním a zábavným. Na to nesmíme nikdy zapomenouti bratři a sestry. A přesto, že se o sokolovně již delší dobu nepsalo - výbor jednoty nezapoměl. Naopak dnes více než kdy jindy je většina členů výboru přesvědčena, že SOKOLOVNA není jen pouhým snem, nýbrž naprosto konkrétní a splnitelnou skutečností nedaleké budoucnosti. A nikdy se nepracovalo na splnění a uskutečnění tohoto tolik potřebného cíle úsilovněji a horoucněji než v právě uplynulých týdnech a dnes. Jedním takovým základem kamenem k postavení sokolovny jsou na příklad stanovy, které si možná představujete jenom jako nepatrnou knížečku s českým textem jak jste ji znaly doma. Na nich a ovšem v anglickém znění a s mnohem vyčerpávajícím obsahem jak to zdejší poměry a úřady vyžadují, pracovali nejdříve br. Dr. Sudek a poté br.

Ing. Prokop po několik měsíců, než je upravili, přeložili do angličtiny a načisto na blány napsali, aby splnily očekávané předpoklady registračního úřadu v Sydney. Právě v tomto okamžiku kdy se píše tento článek jsou bratrem Tesařem rozmnožovány. Dalším nutným a při tom naprosto nezbytným činitelem jsou finance - peníze. Až do konce minulého roku podařilo se nám dátí dohromady něco kolem £ 1200/-/-. Vezmeme-li v úvahu, že FOND NA POSTAVENÍ SOKOLOVNY byl založen někdy v září roku 1958 musíme připustit, že to je výsledek ne právě uspokojující. Proč je tedy dnes většina členů výboru přesvědčena, že SOKOLOVNA není již jen pouhým snem? Protože členové výboru jsou dnes jednotnější v názoru týkajícího se nutnosti a postavení sokolovny a protože je mezi nimi daleko větší nadšení a odhodlání než tomu bylo kdykoliv před tím.

Je to zásluha zejména jednoho člena výboru, který svým nakažlivým a strhujícím nadšením a cílevědomým plánováním šíří důvěru mezi členy výboru, že sokolovna je záležitostí relativně krátké budoucnosti, a že je jen na nás abychom ho v jeho úsilí podporovali, a že se o to ostatní postará sám. Tím ovšem miní podniky. A podniky miní peníze, které znamenají SOKOLOVNU. Je také samozřejmé že to nemůže dělat všechno sám. Čas od času bude potřebovat i vaši pomoc. Nejdříve však musíte vědět o koho se jedná. Naše jednota již delší dobu potřebovala bratra oplývajícího kvalitami výše popsanými, který by vzal záležitost sokolovny rádně do ruky a který by roztočil kola osudu správným směrem. Našla ho v osobě bratra Sergějeva, který se po valné hromadě ujal funkce předsedy zábavního výboru. Jeho největším podnikem až dosud byly "VEPŘOVÉ HODY" o kterých píšeme na jiném místě. Počíná si velmi dobře. Přesto, že jsme letos zakoupili hrazdu a koně a velký stan pod kterým mnohý z vás

o vepřových hodech hodoval, naše pokladna vykazuje dnes dvakrát tolik jako za stejnou dobu roku loňského. Co tím chceme říci? Jen toto. Přijde-li bratr Sergějev za vámi, abyste mu pomohli v tom nebo onom, pomozte mu. Uložil si obrovský úkol! Zdvojnásobit do konce tohoto roku dosavadní obnos STAVEBNÍHO FONDU! Pomozte mu v jeho velkém a poctivém úsilí postavit naši jednotu na pevné, zdravé a trvalé základy, abychom mohli jednou napsat totéž co v roce 1958 napsali bratři ze Sokola Toronto: "O čem se nám před pěti léty ani nesnilo, čemu jsme před třemi léty ani nevěřili, o čem ještě před rokem mnozí pochybovali, stalo se skutkem!"

+ V. SOKOLSKÉ ŠIBŘINKY.

Již dnes připomínáme všemu členstvu a celé československé veřejnosti v Sydney, že naše sokolská jednota připravuje na s o b o t u dne

9. z á ř í

tohoto roku již PÁTÉ SOKOLSKÉ
Š I B Ř I N K Y

Ráz: "Z OPERY DO OPERETY"

Vstupné: £ 1/-/- masky: 16/-

Hudba: Br. Vymyslický.

Šibřinky se budou odbyvat ve všech sálech Maccabean Hall (t.j. ve velkém a jemu sousedícímu sálu a v malém sále dole.

Jako zvláštní atrakci uvádíme, že šibřinky budou natáčeny televizní společností - channel 7- pro T.V. Upozorňujeme vás včas, abyste měli dosti času k opatření masek. Budeme vám připomínat šibřinky každý měsíc.

+ DOZVÍDÁME SE,

že bratr Zachar utrpěl během hokeyového zápasu značně bolestivé zranění. Přejeme mu brzké uzdravení!

+ NAŠEL SE, při příležitosti vepřových hodů, dámský náranek!

ADRESY: Redakce: Ing. Z. Grüner,
93 Victoria St., Potts Point.
Starosta: V. Haramul, 269 Willarong Rd
Caringbah, tel. 529572.
Jednatel: Ing. L. Prokop, WX 2654
2 Alfred St., Woolwich.